

TAL COM JO US HE ESTIMAT

CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

El text de l'Evangelí de Joan que llegim avui forma part d'uns capítols que van del 14 al 17; són el comiat de Jesús, el seu testament. Val la pena llegir i rellegir pausadament aquests textos amb una actitud d'immensa acció de gràcies, encara que no compremem del tot l'abast que contenen. Són paraules plenes d'emoció, de promeses, de desigs, d'entrega total... «Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell que havia estimat els seus que eren al món, els demostrà fins a quin punt els estimava». Jesús obre el cor als seus amics, els parla en la intimitat, els va revelant progressivament el seu misteri. Ell, que viu de l'amor que rep contínuament del Pare, no pot fer altra cosa que estimar. Els promet que no els deixarà, estarà sempre al seu costat, que el seu Esperit, com una llum i una força, els sostindrà i els conduirà en el seu camí cap a la plenitud de la vida.

«Si m'estimeu, guardareu els meus manaments... El qui guarda els meus manaments aquest és el qui m'estima». Tot el seu missatge, el que va fer, va dir, va viure, és resumeix en una sola paraula: estimar. Tots els altres manaments es resumeixen en aquest: «Us mando que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat; manteniu-vos en l'amor que us tinc». Amb aquestes paraules expressa el seu desig més profund. Per a Jesús, estimar ha de ser el distintiu del deixeble; estimar no és només qüestió de paraules, ni de sentiments. És guardar en el cor, tenir present tot el que Jesús va dir, va ensenyar, com vivia, com pregava, com acollia i perdonava. Jesús tenia una debilitat pels més petits, els pobres, els pecadors. Per a Ell estimar és donar la vida, i en aquells moments estava a punt de donar-la, d'entregar-la gratuïtament per tots.

Els deixebles havien fet l'experiència de com els estimava, un a un, sense condicions, i per això, perquè se sentien tan estimats, podien entrar en la dinàmica de l'amor. Perquè no es tracta només de saber que som estimats, sinó de fer-ne l'experiència, llavors podem anar aprenent a viure estimant. Sant Pau, que havia fet aquesta experiència, només podia dir: «M'ha estimat i s'ha entregat per mi».

També nosaltres creiem en el seu amor i ens hi volem mantenir, el seu esperit viu en nosaltres, i ens fa recordar tot el que Ell va fer i va dir. Jesús demana als seus amics, avui, que siguem la seva presència, que continuem el seu camí d'anar construint el Regne de Déu, el seu projecte d'amor per a tothom. El qui se sap estimat per Jesús, entra en la seva dinàmica d'amor, va fent seu l'Evangelí, viu asserenat, superant dificultats, és capaç de donar una resposta a qui li demani la raó de la seva esperança.

Deixem-nos ensenyar per l'Esperit de Jesús. Ens hem de convèncer que tot el que fem, tot el que som; no és obra nostra, és l'Esperit que actua en nosaltres si el deixem fer, és l'Esperit que prega en nosaltres, que ens fa lliures, que ens revela la seva veritat, ens fa descobrir qui som per Déu i qui és Déu per a cada un de nosaltres, ens introdueix en la seva intimitat. L'Esperit és la presència i l'actualització de l'amor de Jesús en el món, ara, avui.